

Marcel Proust
Kayıp Zamanın İzinde

Memleket İsimleri: İsim

Swann'ların Tarafı

Çeviren: Roza Hakmen

Uyarlayan ve Çizen
Stéphane Heuet

TEŞEKKÜR

La Société des Amis de Marcel Proust et des Amis de Combray'ye,
Institut Marcel Proust International ile Genel Sekreteri Mireille Naturel'e,
Le Cercle Littéraire Proustien de Cabourg-Balbec ile Başkanı Jean-Paul Henriet'ye,
Suzel Pietri, Marielle Pietri, Isabelle Rolland ve la Société Orbis-Média'ya,
Nicole Dauxin, Catherine Brun, Daniel Couty, Catherine Ducret, Anna Gavalda,
Gérard Prosper'e teşekkür ederim.

SONRAKİ CİLT

Çiçek Açmış Genç Kızların Gölgesinde - I

Yapı Kredi Yayınları - 4423
Marcel Proust - 4

Kayıp Zamanın İzinde - Swann'ların Tarafı - Memleket İsimleri: İsim / Marcel Proust
Özgün adı: *À la recherche du temps perdu - Du côté de chez Swann - Noms de Pays: le nom*
Uyarlayan ve Çizen: **Stéphane Heuet**
Çeviren: **Roza Hakmen**

Kitap editörü: **Hazel Bilgen**
Düzeltili: **Filiz Özkan**
Grafik uygulama: **Süreyya Erdoğan**

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2013
Sertifika No: 12334
À la recherche du temps perdu, by Marcel Proust, volume 6 - Heuet
© Éditions Delcourt, 2013

Bütün yayın hakları Akan Ajans aracılığıyla alınmıştır.
Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

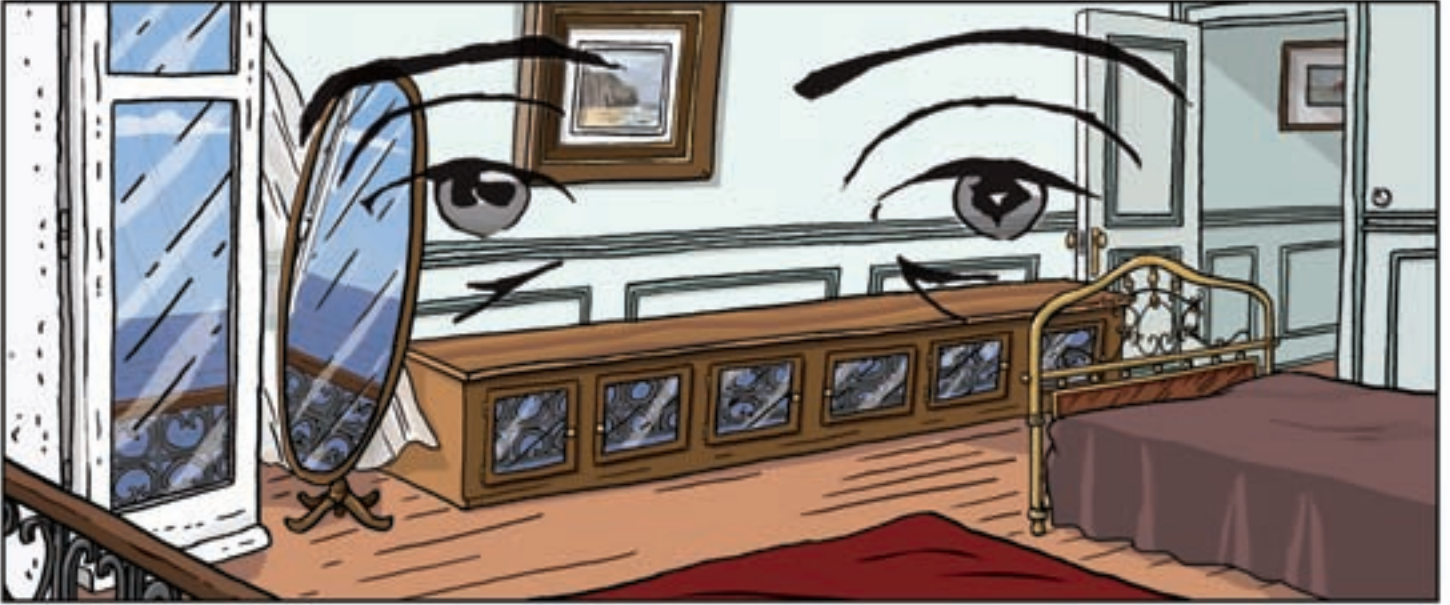
Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1
Baha İş Merkezi A Blok Kat: 2
34310 Haramidere / İstanbul
Telefon: (0 212) 412 17 00
Sertifika No: 12026

Çeviriye temel alınan baskı: Delcourt, 2013
1. baskı: İstanbul, Haziran 2015
ISBN 978-975-08-3327-4

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 142 Odakule İş Merkezi Kat: 3 Beyoğlu 34430 İstanbul
Telefon: (0 212) 252 47 00 (pbx) Faks: (0 212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Memleket İsimleri: İsim

*U*ykusuz gecelerimde görüntüsünü kafamda en sık canlandırđım odalar arasında Combray'nin odalarına en az benzeyeni, Balbec'te, Grand-Hôtel de la Plage'daki odamdı.

Ama zaten bu gerçek Balbec'in kendisi de benim fırtınalı günlerde hayalini sık sık kurduğum Balbec'ten çok farklıydı.

Hayattaki en büyük arzum, denizde bir fırtına görmektir; benim nazarımda güzel görüntüler, benim zevkim için yapay olarak düzenlenmemiş olduğunu bildiğim görüntülerdi.

Öğrenmek istediğim şeyler ise, bana büyük bir dâhinin düşüncesini biraz olsun açıkladıkları için ya da kendi halindeki doğanın insan müdahalesi olmadığında ortaya çıkan gücünü ve zarafetini gösterdikleri için değer verdiğim şeylerdi.

Nasıl ki annemizi kaybetmişsek, onun tek başına dinlediğimiz o güzel sesi bizi teselli edemezse, ben de mekanik bir fırtına taklidini

Uluslararası Fuar'da ışıklı fiskyeleri seyredencesine, kayıtsızca seyredirdim.

Fırtınanın tamamen gerçek olması için, kıyının da yakın zamanda belediye tarafından inşa edilmiş bir mendirek değil, doğal bir kıyı olmasını isterdim.

Balbec ismini ise Legrand'inden duymuştum, batan gemileriyle ünlü...

... yılın altı ayı boyunca sisten bir kefeneye bürünüp dalgaların köpüğüne gömülen o kasvetli kıyılara çok yakın bir sahildir.

... orada insan hâlâ bastığı toprakların gerçekten Fransa'nın, Avrupa'nın, Eski Dünya'nın sonu olduğunu Finistère'dekinden daha yoğun biçimde hissediyor.

Bir gün Combray'de Balbec sahilinden M. Swann'a söz ettiğimde:

Balbec'i bilmez olur muyum! Balbec Kilisesi XII. ve XIII. yüzyıllarda yapılmıştır, yine de yarı yarıya Romanesk'tir, Norman Gotiği'nin en ilginç örneğidir belki de,

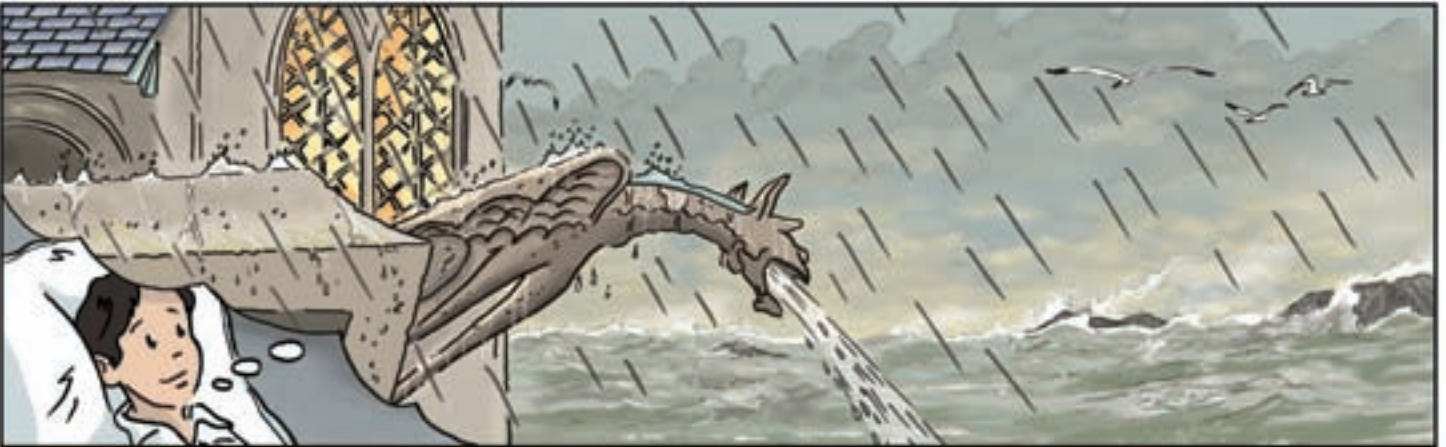
o kadar değişiktir ki, İran sanatı dersiniz!

... Gotik üslup da onu hayalimde hep yerleştirdiğim kentlerin dışına çıkmıştı, bu üslubun özel koşullarda, vahşi kayalıklardaki zarif bir çan kulesi görünümünde nasıl yeşerip çiçek açtığını düşününce, bana daha canlı görünmeye başlamıştı.

Beni Balbec'in en ünlü heykellerinin röprodüksiyonlarını görmeye götürmüşlerdi,

Balbec'te onların o sonsuz, tuzlu sislerin içinden yükselişlerini görebileceğimi düşündükçe, sevinçten nefesim tıkanıyordu.

Şubat ayının o fırtınalı, güzel gecelerinde rüzgâr, Gotik mimari ve denizde fırtına özlemlerini içimde bir araya getiriyordu.

Hemen ertesi gün, o harika, asil "bir yirmi iki" trenine binmek istiyordum.

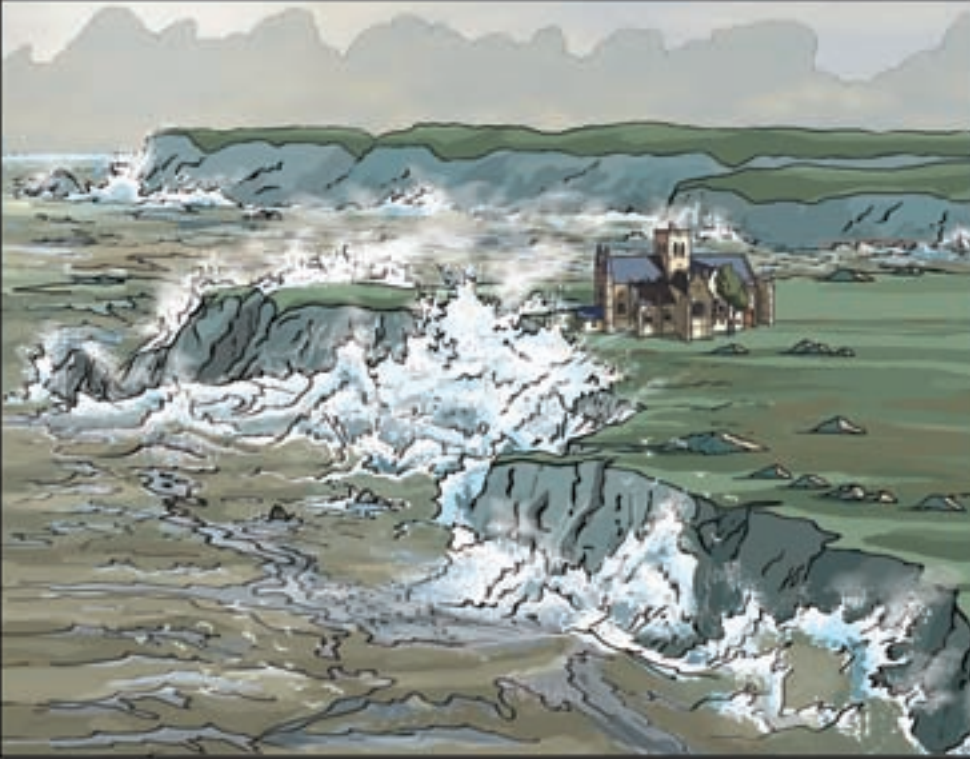

Bayeux'de, Coutances'ta, Vitré'de, Questembert'de, Pontorson'da, Balbec'te, Lannion'da, Lamballe'de, Benodet'de, Pont-Aven'da, Quimperlé'de duruyor,

aralarında bir tercih yapamadığım seçeneklerle, isimlerle dolup taşarak bütün ihtişamıyla ilerliyordu.

Çabucak giyinip hemen o akşam yola koyulabilir, azgın denizin üzerinde şafak sökerken Balbec'e varabilir, dalgaların savrulan köpüklerinden kaçıp İran üslubundaki kiliseye sığınabilirdim.

Ne var ki, Paskalya'dan bir süre önce, annemle babam bana Kuzey İtalya'da bir tatil vaat edince,

fırtına hayallerinin yerini rengârenk bir ilkbahar hayali aldı; Fiesole kırlarını şimdiden zambaklarla, dağlaleleriyle kaplayan, Floransa'yı Angelico'nun resimlerindeki benzer göz kamaştırıcı, yıldızlı bir fona oturtan ilkbaharın hayali.

